

ANEXĂ

I. SCURTĂ ISTORIE A BUDISMULUI

– RĂSPÂNDIREA DIN INDIA ÎN JAPONIA –

1. INDIA

Unul dintre evenimentele cele mai remarcabile ale istoriei spirituale a omului s-a produs când "Lumina Asiei" a în ceput să strălucească în partea centrală a Indiei și când Izvorul Marii Înțelepciuni și al Marii Compasiuni a început să țâșnească pentru a îmbogăți, în curs de numeroase secole și până în zilele noastre, patrimoniul spiritual al umanității.

Buddha Gautama, cunoscut de budiști sub numele de Shakyamuni, "Înțeleptul membrilor clanului Shakya" și-a abandonat casa, a devenit un cerșetor și și-a îndreptat pașii spre sudul Magadhei. Se crede că, la mijlocul secolului al V-lea î.e.n., el a obținut în cele din urmă Iluminarea sub pomul Bodhi. Din acel timp până la "Marea Sa Stingere", adică intrarea sa în Maha-pari-Nirvana, a întreprins eforturi perseverente timp de 45 de ani pentru a răspândi doctrina sa de înțelepciune și de compasiune. De atunci, mari temple budiste au apărut neconținut în regatele și diversele triburi din India Centrală.

În timpul regelui Asoka, care a domnit din anul 268 până în anul 232 î.e.n. și a fost al treilea suveran al dinastiei Maurya, Învățătura lui Buddha Gautama a câștigat întreaga Indie și a avut posibilitatea de a se răspândi mai departe, peste hotarele sale.

Statul Maurya a fost primul dintre marile regate indiene. În timpul primului său suveran, Chandragupta (domn. 317-293 î.e.n.), ocupa deja un vast teritoriu, întinzându-se între lanțurile munților Himalaya la nord, Golful Bengal la est, Hindu Kush la vest și Munții Vindhya la sud. Regele Asoka își lărgi dominația și asupra Podișului Deccan prin cucerirea regiunii Kalinga și a altor regiuni.

Se povestește că acest rege avea un caracter foarte coleric, fiind supranumit de poporul său Chandāsoka (Asoka Furiosul). Dar, caracterul său s-a schimbat complet când a

constat rezultatele dezastruoase ale războiului său de cucerire a regiunii Kalinga și a devenit unul dintre adepții cei mai devotați ai doctrinei Înțelepciunii și Compasiunii. Din momentul acela, el a făcut numeroase lucruri ca un credincios budist, printre care, trebuie menționate în mod special două acțiuni.

Prima a fost "Edictul gravat în piatră al lui Asoka", sau principiile de guvernare întemeiate pe învățătura budistă, principii pe care regele le-a gravat pe stâlpi de piatră sau pe pereții stâncoși, răspândind astfel doctrina lui Buddha. A doua acțiune a fost trimiterea de misiuni în afara Regatului, în toate direcțiile, cu scopul de a răspândi doctrina Înțelepciunii și Compasiunii. Trebuie semnalat în special faptul că unele dintre aceste misiuni au fost trimise în țări ca: Siria, Egipt, Libia, Macedonia și Grecia, difuzând budismul în lung și-n lat în lumea occidentală. În aceeași măsură trebuie amintit faptul că Mahendra (în limba Păli, Mahinda) emisarul trimis în Śrī Lanka, a obținut un mare succes, în stabilirea minunatei învățături despre Lankādvīpa (Pali, Lankādīpa)" și creând astfel un punct de plecare pentru propagarea învățământului budist în ansamblul insulei.

2. ORIGINEA BUDISMULUI MAHAYANA

Adeseori s-a vorbit de "Mișcarea budismului spre est" de către budiștii din posterioritate. Dar, timp de mai multe secole înaintea erei noastre, "fața" budismului a fost evident îndreptată mai de grabă spre vest. Puțin înainte de începutul Erei Creștine sau chiar după aceea, "fața" budismului a început să se întoarcă spre Est. Totuși, înainte de a aborda acest subiect, trebuie vorbit despre o mare schimbare ce s-a petrecut în budism. Această schimbare nu este altceva decât "Noul Val" cunoscut sub numele de budismul Mahayana sau budismul Marelui Vehicol, care prindea atunci adânci rădăcini și apărea ca unul dintre elementele cele mai remarcabile ale învățământului budist în acea epocă.

Când, cum și prin cine a luat naștere acest "Nou Val? "

Nimeni nu este în măsură să dea un răspuns precis la această întrebare. În această privință putem semnală numai următoarele fapte: în primul rând, tendința trebuie să fi luat naștere în curentul de gândire al școlii Mahāsaṃghika prin elementele cele mai progresiste ale călugărilor acestei epoci; în al doilea rând, anumite elemente importante ale Scripturii Mahayana existau deja din perioada cuprinzând intervalul secolelor 1 sau 2 î.e.n. până în secolul întâi al erei creștine. Și când superba gândire a lui Nāgārjuna, întemeiată pe Scripturile Mahayana, s-a dezvoltat, budismul Mahayana apărea el-însuși cu strălucire pe primul plan al istoriei religiei din acel timp.

Rolul jucat de budismul Mahayana în cursul lungii istorii a budismului a fost foarte important. În cursul istoriei, în țări ca China sau Japonia, budismul s-a dezvoltat aproape exclusiv sub influența învățaturii Mahayana. Acest fapt nu pare de loc ciudat pentru că Mahayana elaborase un ideal nou de salvare a maselor, prezentând o nouă imagine de umanitate sub forma de Bodhisattvas, dedicată acestui ideal. Pe de altă parte, concepțiile elaborate de gânditorii doctrinei Mahayana, pentru a sprijini acest ideal în domeniul metafizicii sau al psihologiei, erau într-adevăr magnifice. În felul acesta, deși, pe de o parte, Mahayana se cunoaște a fi strâns legată de învățătura lui Buddha Gautama, pe de altă parte i s-au adăugat multe transformări noi privind Înțelepciunea și Compasiunea. Datorită acestor noi adăugări, budismul a devenit plin de elan și energie și a venit să îmbogățească Extremul Orient asemenea curentului impetuos al unui mare fluviu.

3. ASIA CENTRALĂ

China a cunoscut budismul, prima dată prin țările Asiei Centrale. Așadar, pentru a arăta cum a trecut din India în China învățătura, este necesar a vorbi despre Drumul Mătăsii. Acest drum trecea prin teritoriile nelimitate ale Asiei mijlocii și conecta estul și vestul. Drumul acesta comercial a fost deschis în timpul domniei împăratului Wu (148-87 î.e.n.) al dinastiei Han, în a doua jumătate a secolului al doilea î.e.n. În acea epocă,

stăpânirea dinastiei Han se-ntindea departe spre vest și, învecinându-se astfel cu țări ca Ferghana, Sagdiana, Tukhara și chiar Parția, spiritul de mercantilism, inspirat inițial de Alexandru cel Mare, devenise extrem de activ. De-a lungul acestui vechi drum, ce trecea prin aceste țări, mătasea a jucat un rol important, de-aici și numele de Drumul Mătăsii. Dintr-o epocă situată puțin înainte sau după începutul erei creștine, India și China au început primele lor contacte culturale, servindu-se de această rută comercială. Astfel, se poate spune că această rută a fost în același timp și ruta difuzării budismului.

4. CHINA

Istoria budismului chinez are drept punct de plecare acceptarea Scripturilor budiste și, prin urmare, traducerea lor. Se spunea de mult că lucrarea cea mai veche a traducerilor străvechi ar fi fost o traducere din "Sutra în 42 de capitole" (Ssu-shin-er-châng-ching), făcută de Kashyapamatanga și alții în timpul perioadei Ying-p'ing (58-76 î.e.n.) a împăratului Ming al Dinastiei Estice a Perioadei Târzii Han. Dar, în prezent se consideră că această atribuție ar fi o poveste legendară îndoielnică. O părere deplin confirmată în prezent admite că An-shin-kaio este acela care a făcut primele traduceri la Lo-yang din anul 148 până în 171 î.e.n. Din această epocă până în timpul Dinastiei Song de Nord (960-1129 î.e.n.), munca de traducere a continuat aproape o mie de ani.

În timpul primilor ani, cei care-au jucat rolul cel mai remarcabil în introducerea Scripturilor și traducerea lor au fost în majoritatea lor călugării veniți din țările Asiei Centrale. An-shin-kaio, de pildă, venea din Parția; K'ang-seng-k'ai (Sanghavarman) a venit la La-yang în cursul secolului al treilea și a tradus "Cartea Vieții Infinite" (Sukhavati-Vyuha) ori, acesta era din Samarkand. De altfel, Chu-fa-hu sau Dharmaraksha, care este cunoscut ca traducător al lucrării "Lotusul Bunei Legi" (Saddharmapundarîka), era originar din Tukhara și se stabilise la La-yang sau la Ch'ang-an de la sfârșitul secolului al treilea până la începutul secolului al

patrulea. Când Kumarajīva, care a venit din Kucha, a apărut la începutul secolului al cincilea, munca de traducere a atins în China punctul său culminant.

Aproximativ în acest timp a început activitatea călugărilor, care au plecat din China în India cu scopul de a învăța acolo limba sanscrită și pentru a studia învățătura budistă. Pionierul acestor călugări a fost Fa-hsien (339-420? î.e.n.). El a părăsit La-yang în 339; a mers în India și s-a întors după 15 ani. Cel mai renumit dintre călugării care au vizitat India a fost Hsuan-chuang (602-664 î.e.n.), care a plecat în India în anul 627 și s-a întors în țară în anul 645, după îndelungatul timp de nouăsprezece ani. La rândul său I-ching (635-713 î.e.n.) a mers în India pe mare în anul 671 și s-a întors acasă pe aceeași rută, după 25 de ani.

Acești călugări au vizitat India din propria lor inițiativă cu scopul de a învăța limba sanscrită și au adus în țară Scripturile pe care le-au ales, jucând rolul principal în munca de traducere a acestora. În special capacitatea lingvistică de care a dat dovadă Hsuan-chuang a fost extraordinară; grație activității sale energice, munca de traducere a Scripturilor a atins în China un alt punct culminant. Savanții budiști, care au apărut după aceea, au denumit "Vechi Traduceri", cele făcute la început de către persoane ca Kumarajīva și, "Noi Traduceri", cele făcute de Hsuan-chuang și de traducătorii budiști de mai târziu.

Întemeiate pe aceste volume enorme ale Scripturilor budiste traduse din limba sanscrită, orientarea gândirii și activitatea religioasă a acestor erudiți s-a impregnat lent, dar sigur, în mentalitatea chineză. Aici au apărut din plin caracterul rasei lor, nevoile și încrederea lor într-o astfel de tendință. Faptul că în domeniul metafizicii ei se cunosc încă de la început îndreptați în principal spre "imaterialitate" (vacuitate), care s-a propovăduit în partea "Prajñā" Sutrelor, este o manifestare a acestei tendințe. Mai târziu, ei au respins ceea ce se numește cu termenul curent Hinayana sau "Vehicolul Inferior" și și-au îndreptat atenția exclusiv spre Mahayana sau "Marele Vehicol". Mai departe, această tendință a devenit din ce în ce mai remarcabilă în secta Tendai și se poate spune că ea a atins

punctul său culminant când a apărut secta Zen.

Era în a doua jumătate a secolului al VI-lea, când secta Tendai a atins plenitudinea sa în China și aceasta a fost perfecționată de Tendai Daishi sau Chih-i (538-597 î.e.n.), al treilea patriarh al său. Acesta a fost unul dintre cei mai eminenți reprezentanți ai gândirii budiste și clasificarea critică a Învățăturilor lui Buddha în Cinci Perioade și Opt Doctrine, elaborată de acest om sfânt, a exercitat mult timp o vastă influență asupra budismului atât în China cât și în Japonia.

O examinare generală va arăta că diversele Sutre au fost introduse în China fără a se ține seama de ordinea cronologică a conținutului lor și, deasemenea, că ele au fost traduse în ordinea aducerii lor aici. În fața numărului enorm al acestor Sutre, s-a pus problema de a se cunoaște care era originea și valoarea lor. A fost necesar să se aprecieze budismul în ansamblul său și să se arate cum s-ar situa o persoană, conform felului propriu de înțelegere al acestuia. În ceea ce privește clasificarea Sutrelor, tendința gândirii chineze a jucat un rol de prim plan. Clasificarea lui Chih-i a fost cea mai sistematică și ca urmare, el a fost admirabil de convingător. Dar, o dată cu apariția cercetării budiste moderne, chiar această influență preponderentă dispare.

În istoria budismului chinez, "cea care-a venit ultima" a fost secta Zen. Se spune că fondatorul acestei secte ar fi fost Śramana, venit dintr-o țară străină, sau Bodhidharma (?-528 î.e.n.). Cu toate acestea sămânța însămânțată de el n-a dat glorioasa sa floare decât după perioada lui Hui-ning (638-713 î.e.n.), al șaselea patriarh al acestui curent. După secolul al VIII-lea, secta a dat naștere în China unei serii de călugări talentați, care au adus prosperitatea sectei Zen pentru o perioadă de mai multe secole.

Se poate vedea că apăruse un nou mod de gândire în budism care era profund înrădăcinat în natura poporului chinez. Nu era nimic altceva decât un budism colorat de maniera chinezească de a gândi. Și totuși, curentul Învățăturii lui Buddha Gautama, cu aportul acestui proaspăt curent, s-a amplificat și

mai mult, venind să îmbogățească țările Extremului Orient.

5. JAPONIA

Istoria budismului în Japonia începe în cursul secolului al VI-lea al erei creștine. În anul 538, regele de Pochi (Paikcke; în japoneză - Kudara, azi Coreea) a trimis un sol al său să prezinte Curții Imperiale a împăratului Kimmei o imagine a lui Buddha și un volum cu Sutre. Aceasta a marcat prima introducere a budismului în Japonia. Istoria budismului în Japonia are deci mai mult de 1400 de ani.

În această lungă istorie, putem studia budismul japonez legat de trei focare. Primul dintre aceste focare se referă la budismul secolelor VII și VIII. Pentru a-l ilustra în mod concret, putem menționa templul Hōryuji (607) și templul Tōdaiji (752), cele două sanctuare fiind construite în timpul acestei perioade. Când se meditează asupra acelor vremuri, nu trebuie uitat că nivelul cultural era extraordinar de înalt în toată Asia. În acea epocă, în timp ce civilizația occidentală se cufunda într-o beznă profundă, cea a Orientului dezvolta curent uimitor de activ și grandioas. În China, în Asia Centrală, în India și în țările din sud-est se desfășura o activitate intensă în domeniile intelectual, religios și artistic. Îmbinându-se cu această curent, budismul a scaldat lumea orientală în apele sale de imens de umanism. Noua mișcare a culturii japoneze, așa cum au dovedit-o construcțiile strălucitorului Hōryuji și mărețului Tōdaiji, precum și activitățile religioase și artistice legate de aceste evenimente, este bine cunoscută pentru a arăta că inspirația născută din acest curent cultural, ce acoperea atunci vastele întinderi ale Asiei, ajungea până la granițele Extremului Orient.

Poporul japonez, care fusese până atunci, puțin civilizat, se îmbăia acum în curentul unei mari culturi și floarea acestei civilizații se deschidea pe neașteptate. Așa a fost turul bunului destin care a favorizat poporul japonez în această epocă. Principalul responsabil al trezirii acestei culturi n-a fost nimeni altul decât budismul. De fapt, templele budiste din vremea aceea

au devenit focarele strălucitei culturi internaționale și călugării au jucat rolul conducător în noua educație. Ei au dezvoltat o largă și vastă cultură mult mai mult decât o simplă religie. Aceasta era situația budismului când a fost introdus prima dată în Japonia.

În secolul al IX-iea, doi mari preoți, Saichō (Dengyō Daishi, 767-822) și Kūkai (Kobō Daishi, 774-835) au apărut pe scena istoriei și au creat prima dată secta budistă pur japoneză numită budismul Heian. Până atunci, în Japonia, budismul era practicat de nobilime, care avea tendința de a-l folosi pentru a-și petrece timpul; dar, cei doi au luat poziție și înțelegând budismul din punctele sale de vedere practice originale, au fondat mănăstiri centrale pe muntele Hiei și, respectiv, pe muntele Kōya. Timp de trei sute de ani, de la înființarea lor până la Perioada Kamakura, sectele Tendai și Shingon au prosperat mai ales printre păturile aristocratice și în Curțile Imperiale.

Al doilea focar poate fi situat în budismul secolelor al XII-lea și al XIII-lea. Atunci au apărut în Japonia marii preoți ca: Hōnen (1133-1212), Shinran (1173-1262), Dōgen (1200-1253), Nichiren (1222-1282) și alții. Chiar azi, când se vorbește despre budismul japonez, nu se poate vorbi fără a se menționa numele acestor mari preoți. Însă, de ce numai acele secole au dat naștere unor astfel de preoți eminenti? Fără îndoială pentru că o problemă comună se iveau în fața acelor oameni din timpul respectiv. Și care putea fi acea problemă comună? Se poate spune că problema aceea a fost însușirea budismului în spirit tipic japonez.

Acest fapt poate conduce la întrebarea: De ce anume atunci? Nu este adevărat că budismul fusese introdus în Japonia cu mult înainte de acest timp? Din punct de vedere istoric este adevărat. Dar, tot atât de adevărat este și faptul că au fost necesare mai multe secole pentru ca japonezii să poată digera suficient religia importată și s-o remodeleze în așa fel încât ea să devină cu adevărat a lor. Pe scurt, în cursul secolelor al VII-iea și al VIII-lea au început eforturile Japoniei pentru a accepta budismul, dar aceste strădanii nu-au adus roade în mod real decât în secolele al XII-iea și al XIII-lea cu aportul acestor mari

preoți.

După aceea, budismul japonez, edificat pe temelile puse de acești preoți, și-a prelungit perioada sa de activitate până în zilele noastre. După apariția acestor preoți eminenti, în istoria budismului japonez n-a mai apărut aproape nimic comparabil cu strălucirea secolelor menționate. Totuși, există altceva ce trebuie să atragă atenția noastră, și anume: fructul cercetărilor privind budismul original, cercetări întreprinse în epoca modernă.

De la prima sa acceptare, budismul japonez practic, aproape în totalitatea sa, a fost budismul Mahayana și acesta sub influența budismului chinez. În special, după apariția marilor mentori ai secolelor al XII-ia și al XIII-ia, învățătura Mahayana a constituit principalul curent până în zilele noastre, având în frunte fondatorii sectelor. În Japonia, studiul budismului original a început aproximativ după mijlocul Erei Meiji. Figura lui Buddha Gautama s-a impus vii acelora ce aveau tendința de a uita că El fusese fondatorul budismului și nu fondatorii sectelor. Astfel a devenit clar tuturor, celor care nu dădeau atenție altui lucru decât învățăturii Mahayana, că deasemenea exista crezul fundamental al budismului. Aceste noi faze rămân încă complet în interiorul sferei învățăturii scolastice și, ca urmare, nu este încă în stare să trezească un entuziasm religios. Dar, se pare că, cunoștințele referitoare la budism, pe care le aveau japonezii, apar a lua o nouă direcție. Autorul acestui articol a ținut să pună în evidență această a treia nouă sau ultima fază cu scopul de a încheia pledoaria celor trei focare menționate mai sus.

II. TRANSMITEREA ÎNVĂȚĂTURII LUI BUDDHA

Budismul este o religie întemeiată pe învățătura pe care Shakyamuni a propovăduit-o în timpul ultimilor 45 de ani ai vieții sale. De aceea, cuvintele pe care le-a folosit în predica Sa se bucură de o autoritate absolută în această religie și în ciuda faptului că există "Dharma" sau doctrina "84.000 de porți Dharma" și numeroase școli, nu este nici una dintre acestea care să nu aibă legătură cu învățătura lui Shakyamuni. Cărțile în care se găsește expusă învățătura lui Buddha formează ceea ce se numește "Issaikyō" sau "Daizokyō", o colecție completă a Sfințelor Scripturi.

Shakyamuni a pledat energic egalitatea ființelor omenești și a propovăduit doctrina Sa în cuvinte clare și simple folosite zi de zi, cu scopul ca toți s-o înțeleagă pe deplin. El și-a continuat predica pentru profitul unor numeroși oameni chiar până-n clipa morții sale, la vârsta de 80 de ani, fără a se odihni nici o singură zi în timpul acestei lungi perioade de timp.

După dispariția lui Shakyamuni, discipolii săi au propovăduit Dharma, conform celor auzite cu propriile lor urechi. Totuși, în timp ce învățătura se transmitea și se repeta, era inevitabil să nu se strecoare erori, bineînțeles involuntare, din partea discipolilor, care nu se gândeau decât să predea ceea ce au auziseră și înțeleseseră.

Cu toate acestea, cuvintele lui Shakyamuni trebuie să fie întotdeauna transmise corect și exact, deasemenea trebuie oferită tuturor, fără discriminare, oportunitatea de a auzi învățătura. De aceea mulți preoți respectabili s-au reunit cu intenția de a aranja și a pune în concordanță termenii și învățătura cu ajutorul unei declamări reciproce a ceea ce fiecare credea că auzise, consacrand mai multe luni acestui lucru. Opera ce-a rezultat este cunoscută sub numele "Ketsujū" sau "Punerea în ordine". Aceasta arată cât de pios și de deliberat s-au străduit ei să transmită adevăratele cuvinte pronunțate de marele lor mentor. Astfel armonizată, învățătura a fost apoi scrisă. Învățătura transmisă astfel sub o formă scrisă i s-au adăugat

comentariile și interpretările date de călugării instruiți ai primelor epoci, adică ceea ce se cunoaște cu numele de "Ron" sau "Comentarii". Învățătura lui Buddha însuși, comentariile astfel elaborate în epocile vechi și preceptele budiste au fost numite în bloc "Sanzōkyō" sau în sanscrită "Tripitaka", adică cele "Trei Părți ale Scripturilor."

"Sanzōkyō" sau "Tripitaka" cuprinde "Kyōzō", "Ritsuzō" și "Ronzō." Cuvântul "Zō" înseamnă vas, loc de păstrare. "Kyō" se referă la Scripturile budiste; "Ritsu" se referă la preceptele privind viața Confreriei budiste și "Ron" la comentariile făcute de marii preoți. Mai toate școlile au menținut propriul lor Canon (Sanskrit: Tripitaka, Pali: Tipitaka), dar singurul set complet a supraviețuit numai în versiunea Pali, aparținând budiștilor Theravadin. Canonul Pali a jucat un rol important fiind sursa scrisă, comună țărilor budiste din sudul și sud-estul Asiei.

După tradiție, budismul fusese introdus în China în anul al zecelea al erei Yung-p'ing (anul 67 î.e.n.), în timpul domniei împăratului Ming al Dinastiei orientale Târzii Han (25-220 e.n.). Actualmente, se pare că Scripturile budiste au început să se introducă în China și să fie traduse cu 84 de ani mai târziu, adică în primul an al erei Yuan-chia (151 î.e.n.), în timpul împăratului Huan al aceleiași dinastii de Est a epocii Târzii Han. În această epocă, budismul Mahayana, fiind deja stabilit în India, a fost transmis în China, fără nici o schimbare, împreună cu vechile scripturi budiste. Din acel timp, eforturile depuse pentru traducerea scripturilor în limba chineză au continuat timp de mai mult de 1700 de ani. Numărul cărților și volumelor astfel traduse se ridică la 1440 de lucrări cuprinse în 5586 de volume. Eforturile pentru asigurarea conservării acestor scripturi traduse au început din timpul dinastiei Wei (386 - 535 î.e.n.), dar de-abia în timpul dinastiei Song de Nord (1127) încep a se tipări. În această perioadă, operele marilor preoți ai Chinei s-au adăugat Scripturilor budiste și din cauza aceasta aceste scrieri mai pot fi numite Tripitaka. De aceea, din epoca dinastiei Sui (581-618), numele de "Issaikyo" sau Colecția completă a Sfințelor Scripturi, a fost dat ansamblului acestor cărți. Din era Tang (618 - 906

î.e.n.) vor fi denumite "Daizōkyō" sau Colecția tuturor scripturilor, legilor și tratatelor budiste.

În plus, budismul a fost introdus în Tibet în jurul secolului al VII-ilea al Erei Creștine și timp de 150 de ani, între secolul IX și al XI-ilea, eforturile de a se traduce Scripturile budiste n-au încetat până când aproape toate au fost traduse în limba tibetană de atunci.

În afară de aceasta, Scripturile au fost traduse nu numai în limbile coreeană, japoneză, singaleză, cambodgiană, turcă și în marea majoritate a limbilor orientale, dar și în limba latină, franceză, limba engleză, limba germană și limba italiană; așadar, se poate spune că binecuvântarea Învățăturii lui Buddha s-a extins în toate colțurile lumii.

Dar, luând în considerare volumul imens al traducerilor, istoria dezvoltării religiei și vicisitudinile sale în timp de mai mult de 2000 de ani și, de asemenea, faptul că mai mult de 10000 de cărți sfinte au fost scrise, unei persoane i se pare dificil a sesiza adevăratul sens al cuvintelor lui Shakyamuni, folosindu-se chiar de colecția "Daizōkyō", care cuprinde toate Scripturile, legile și tratatele lui Buddha. De aceea este indispensabil a extrage din "Daizōkyō" punctele esențiale pentru a scoate criteriul și fundamentul pe care se poate edifica propria sa credință religioasă.

În budism, autoritatea supremă se sprijină pe cuvintele pronunțate de Shakyamuni. Totuși, Învățătura lui Buddha trebuie să fie strâns și intim legată de realitățile vieții cotidiene. Altfel, n-ar putea incita profund cugetul uman să creadă în Ea. De fapt, dacă fiecare trebuie să poată să-și facă proprie această învățătură, trebuie ca învățătura să fie clară și simplă, imparțială în conținut, suficientă pentru a reprezenta ansamblul și, în același timp, precisă, familiară și apropiată de cuvintele folosite în viața noastră zilnică.

Dacă această carte a devenit o realitate, acest fapt se datorează condițiilor enunțate mai sus și este moștenirea Marelui curent al lui Daizōkyō cu istoria sa de 2000 și câteva

sute de ani. Evident, această publicație nu poate fi privită ca fiind perfectă în tot conținutul său. Cuvintele lui Buddha sunt infinite de profunde în semnificație și virtuțile lor sunt tot atât de nelimitate încât nu este ușor a le aprecia.

Totuși, sperăm ca această carte să se perfecționeze și să devină din ce în ce mai veridică și valoroasă, pe măsură ce edițiile revizuite vor apărea în viitor, așa cum intenționăm noi.

III, ISTORIA "ÎNVĂȚĂTURII LUI BUDDHA"

Acest ansamblu de citate de cărți budiste este bazat pe o ediție originală japoneză revizuită și compilată a "Textelor budiste recent traduse", culegere publicată în luna iulie 1925 (anul 14, era Taisho) de către Asociația de difuzare a "Textelor budiste recent traduse", reprezentată de rev. Muan Kizu. Această primă ediție japoneză a fost compilată de către Prof. Shugaku Yamabe și Prof. Chizen Akanuma în colaborare cu numeroși profesori japonezi budiști în cadrul unei munci ce-a durat mai mult de cinci ani.

În Era Showa (1926-1989), "Ediția populară a textelor budiste" a fost publicată în limba japoneză de către Asociație și răspândită larg în toată Japonia.

În iulie 1934, când Congresul Tineretului Budist din tot Pacificul s-a reunit în Japonia, "Învățătura lui Buddha", traducerea engleză a "Textelor budiste" mai sus menționate, a fost publicată de "Federația tineretului budist din toată Japonia" cu sprijinul d-lui D. Goddard, ca una din operele sale. În anul 1962, comemorând a 70-a aniversare a introducerii budismului în America, domnul Yehan Numata, președintele Companiei Mitutoyo, a publicat ediția în limba engleză a "Învățăturii lui Buddha."

În anul 1965, când domnul Numata a creat în Tokyo "Fundația pentru Promovarea Budismului", drept una dintre activitățile fundației a fost programată a fi largă difuzare a textului englez în lumea întreagă.

Cu scopul de a realiza acest proiect, în anul 1966 a fost creat un comitet de revizuire și compilare a "învățăturii budiste." Membrii acestui comitet au fost profesorii: Kazuyoshi Kino, Shūyū Kanaoka, Zennō Ishigami, Shinkō Sayeki, Kōdō Matsunami, Shōjun Bandō și Takemi Takase. Prof. Fumio Masutani, domnul N.A. Waddell și Toshisuke Shimizu au lucrat în egală măsură la revizuirea textului. În acest fel, ediția engleză-japoneză a "Învățăturii lui Buddha" a fost publicată pe principii moderne.

În anul 1972, pe baza ediției englezo-japoneze, profesorii Shūyū Kanaoka, Zennō Ishigami, Shōyū Hanayama, Kwansei Tamura și Takemi Takase au întreprins compilarea unei versiuni engleze, care a fost publicată în același an.

Apoi, un comitet constituit din profesorii Ryōtatsu Shioiri, Takemi Takase, Hiroshi Tachikawa, Kwansei Tamura, Shōjun Bandō și Shōyū Hanayama (redactor-șef), s-a reunit pentru recompilarea versiunii japoneze al Învățăturii lui Buddha, care a fost publicată în 1973.

Din nou, în anul 1974, un comitet consistând din profesorii: Shōjun Bandō, Kōdō Matsunami, Shinkō Sayeki, Kwansei Tamura, Dōyū Tokunaga și Shōyū Hanayama (redactor-șef) a revizuit și recompilat textul englez al Învățăturii lui Buddha, cu cooperarea dl. Richard R. Steiner. Acesta a fost combinat cu versiunea japoneză, publicată în 1973, rezultând în publicarea ediției englezo-japoneze a Învățăturii lui Buddha.

În anul 1978, profesorii Shigeo Kamata și Yasuaki Nara s-au alăturat comitetului. Profesorii Kenneth Tanaka, Shōgo Watanabe, Yoshiyasu Yonezawa și Sengaku Mayeda (redactor-șef interimar), s-au alăturat comitetului editorial, în 2001.

Apoi, în 2013, Societatea pentru Promovarea Budismului (Society for the Promotion of Buddhism) și-a schimbat statutul de Fundație Incorporată în Fundație de Interes Public Incorporată. Cu ocazia acestei schimbări, comitetul editorial a fost reconstituit cu profesorii Sengaku Mayeda (redactor-șef), Zennō Ishigami, Kiyotaka Kimura, Kenneth Tanaka, Makio Takemura, Yasuaki Nara, Chizuko Yoshimizu, Yoshiyasu Yonezawa și Shōgo Watanabe. Începând din anul 2017, cu prof. Makio Takemura pe postul de nou redactor-șef, comitetul se întâlnește anual, străduindu-se ca Învățătura lui Buddha să răspundă nevoilor societății contemporane.

Traducerea în limba română a fost făcută direct din textul japonez de către Dr. în istorie Manabu Suzuki, absolvent al Facultății de Istorie-Filozofie din cadrul "Universității din București", România.

De asemenea, textul în limba română a fost revizuit de către domnul prof. univ. Atsushi Naono. Cu ani în urmă domnul prof. univ. Atsushi Naono a făcut studii de limbă și literatură română în cadrul Facultății de Filologie, "Universitatea din București", România. Actualmente, dl. Atsushi Naono este profesor de limba și literatura rusă, precum și profesor de limba și literatura română în cadrul Universității Tokyo.

Ediția de față, a fost revăzută în anul 2019, de către Dr. Dominic Steavu, profesor universitar la UCSB (Universitatea din California, Santa Barbara), departamentul de Studii Religioase.

IV. INDEX

"ÎNVĂȚĂTURĂ LUI BUDDHA"

<i>Viața Umană</i>	Pagina	Rândul
Semnificația vieții	5	4
Starea actuală a acestei lumi	95	3
Drumurile existenței ideale	225	2
Concepții greșite despre viață	44	23
O noțiune corectă despre viață	41	1
O viață prejudicioasă	57	1
Cei ce sunt induși în eroare (Pildă)	123	18
Viața umană (Pildă)	88	16
Cel ce duce viață de desfrâu și pasiuni (Pildă) ...	88	1
Ce ne învață bătrânii, bolnavii și morții (Poveste)	91	10
Moartea este inevitabilă (Poveste)	92	12
Cele cinci lucruri pe care nimeni nu le poate realiza în lumea aceasta	48	1
Cele patru adevăruri ale acestei lumi	48	12
Atât amăgirea cât și iluminarea își au originea în cuget	49	1
Cele douăzeci de lucruri valoroase greu de realizat de oameni	129	14
<i>Credința</i>		
Credința este focul	173	9
Credința are cinci aspecte semnificative	174	16
Credința este o manifestare	175	21
Credința apare în cugetul sincer	174	26

	Pagina	Rândul
A găsi Adevărul este tot atât de greu precum unui orb îi este greu a descrie forma reală a unui elefant prin atingere (Pildă)	74	7
Existența naturii de Buddha, este dovedită de adevărata învățătură a budismului (Pildă)	76	21
Natura de Buddha este ascunsă de pasiune (Pildă)	73	1
Îndoielile împiedică credința	176	5
Buddha este Tatăl lumii întregi iar ființele omenești sunt copiii Lui	35	7
Înțelepciunea lui Buddha este imensă și profundă asemenea unui ocean	33	25
Cugetul lui Buddha este plin de Mare Compassiune	14	1
Compassiunea lui Buddha este eternă	15	3
Buddha nu are corp fizic	13	8
Buddha a propovăduit prin viața Sa pretutindeni Pentru a convinge oamenii, Buddha a folosit ficțiunea vieții și a morții	22	23
Folosind oportunitatea pildelor, Buddha a salvat oamenii de suferințele lor..... ”	18	6
”	18	20
Lumea Iluminării	226	15
A deveni devotați lui Buddha, Dharma și Saṅgha	172	4
A învăța căile păstrării preceptelor, practicând concentrarea cugetului și procedând înțelept ...	158	1
Calea Nobilă cu Opt Ramuri	160	26
Cele șase căi de ajuns pe celălalt țărm	162	19
Cele patru procedee corecte	162	8
Cele patru puncte de considerat.....	161	25

Index

	Pagina	Rândul
Cele patru facultăți ale puterii pentru obținerea Iluminării	162	13
Cele patru stări infinite ale cugetului	165	10
Cei ce înțeleg cele Patru Adevăruri Nobile	39	15
Moartea omului și caracterul trecător al vieții	12	13
Cel ce recită numele lui Amida Buddha se va naște în Țara Sa Pură	110	6
Fă din tine însuși o lumină, ai încredere în tine	10	4

Instruirea mintală

Fiecare trebuie să discerne ceea ce este de cea mai mare importanță pentru el însuși (Proverb) ...	145	9
Atenție la primii tăi pași	129	9
Nu uita ceea ce cauți (Proverb)	147	2
Pentru a avea succes în orice, trebuie să înduri multe suferințe (Poveste)	153	1
Adună-ți toate forțele, chiar și în fața eșecurilor repetate! (Poveste)	167	3
Chiar în împrejurări nesatisfăcătoare, nu lăsa să-ți fie deranjat cugetul (Poveste)	120	15
Cei ce înțeleg și urmează Drumul Nobil sunt asemene a celor ce duc lumina în întuneric	40	9
Oriunde merge, omul va găsi învățături pentru viața umană (Poveste)	156	1
Ființele omenești tind a se îndrepta în direcția în care cugetul lor le conduce	117	19
Caracteristica învățaturii este ca omul să-și controleze propriul cuget	11	6
Controlează-ți cugetul în primul rând	204	1
Cel ce-și controlează cugetul	117	25

	Pagina	Rândul
Stări diverse ale cugetului (Pildă)	114	15
Cugetul nu este Ego-personalitate	46	15
Nu permite cugetului să te domine	10	8
Învinge-ți cugetul	149	2
Fii stăpânul cugetului tău	11	12
Toate relele vin de la corp, gură și cuget	84	24
Legătura între cuget și cuvinte	122	1
Acest corp nu este decât un lucru împrumutat (Poveste)	139	8
Acest corp este plin cu impurități de toate felurile	127	4
Nu râvni nimic	10	8
Păstrează-ți pure corpul, gura și cugetul	120	1
Fii nepărtinitor și încearcă din greu (Poveste)	166	12

Suferința umană

Suferințele umane se nasc din atașamentul cugetului	43	1
Cum se previn suferințele	12	23
Deziluzia și ignoranța formează intrarea spre Iluminare	59	8
Cum să fii eliberat de suferințe	112	1
Când focul fierbinte al pasiunii este stins, poate fi obținută răcoritoarea Iluminare	138	1
Desfrâul este sursa reală a deziluziei	83	13
Socotește desfrâul ca o viperă aprintre flori	83	9
Nu avea afecțiune pentru casa în flăcări (Pildă)...	18	16
Pasiunea este izvorul relelor	114	6
Această lume este în flăcări	80	20
Dacă oamenii aleargă după faimă și onoare, este ca și cum se ard ei înșiși	115	13

	Pagina	Rândul
Cel ce aleargă după bogății și desfrâu aleargă spre ruină	115	19
Oamenii înțelepți și cei nechibzuiți se diferențiază în caracterele lor fundamentale	130	11
Proștii nu-și dau seama de greșelile lor (Pildă) ...	137	5
Proștii invidiază soarta bună a altora, privind numai rezultatele (Pildă)	137	10
Calea urmată de nechibzuiți (Pildă)	142	22

Existența zilnică

Oferă daruri și uită-le	163	21
Cele șapte feluri de oferte	164	1
Calea de-a obține bogății (Poveste)	141	12
Cum iese fericirea la iveală	129	1
Nu uita niciodată bunăvoința oferită (Poveste)	135	3
Caractere diverse ale oamenilor	86	17
Ghinionul urmărește întotdeauna pașii celui ce se lasă pradă dorinței de răzbunare	128	11
Cum se înfrânează sentimentele de mânie (Poveste)	221	11
Nu fi deranjat de critica altora (Poveste)	118	13
Nu trăiești pentru îmbrăcăminte, mâncare sau adăpost	198	12
Mâncarea și îmbrăcăminte nu există pentru confort sau plăcere	113	1
Ce trebuie să gândești despre mâncare	200	22
Ce trebuie să gândești despre îmbrăcăminte	200	4
Ce să gândești când mergi la culcare	201	8
Ce să gândești când este cald sau frig	200	26
Ce să gândești despre viața ta zilnică	199	11

	Pagina	Rândul
<i>Economia</i>		
Lucrurile trebuie să fie folosite		
cuvincios (Poveste)	212	12
Nici o proprietate nu-ți aparține pentru totdeauna	211	26
Nu aduna lucruri numai pentru plăcerea proprie...	214	12
Cum se câștigă bogățiile (Poveste)	141	12
<i>Viața de familie</i>		
Familia este locul unde cugetele membrilor săi		
vin în contact unul cu altul	209	22
Lucrurile ce vor dăuna familiei	213	3
Căile de a răsplăti marile îndatoriri pe care		
oricine le are față de părinții săi	209	16
Calea propriu-zisă a fiului în raport cu părinții	205	19
Drumul drept ce există între soț și soție	206	17
Soțul și soția vor avea aceeași credință (Poveste)	213	11
<i>Drumul fraților religioși fără adăpost</i>		
Un om nu este un "frate fără adăpost" numai		
pentru că el este îmbrăcat asemenea unui		
călugăr și pentru că recită Sutele	190	26
"Frații religioși fără adăpost" nu sunt moștenitorii		
templului și ai proprietăților acestuia	188	1
Cei lacomi nu pot fi călugări adevărați	188	9
Viața reală pe care trebuie s-o aibă un frate		
religios fără adăpost	189	23

	Pagina	Rândul
<i>Viața Comunității</i>		
Sensul vieții unei comunități	217	8
Starea actuală a comunităților în lumea aceasta	95	3
Trei feluri de organizații	217	13
O adevărată viață de comunitate	217	23
Marea Lumină ce iluminează întunericul	216	8
Armonie în relațiile umane	218	10
Lucrurile ce vor ajuta să conducă o organizație socială la armonie	219	13
Idealul Confreriei	218	18
Idealul social al discipolilor budiști	226	4
Cei ce tulbură legea ordinii vor ajunge la ruină (Pildă)	136	7
Cei ce sunt geloși și certăreți cu alții vor ajunge la dezonoare (Pildă)	136	7
Respectă pe cei bătrâni (Poveste)	131	1
Cum trebuie să se comporte elevii cu mentorii.....	206	3
Regulile prieteniei	206	25
Cum se aleg prietenii buni	208	11
Cum trebuie să se poarte stăpânul cu servitorii ...	207	8
Atitudinea față de criminali	214	21
Lucrurile ce trebuie să intereseze pe cei ce doresc să predice Dharma	192	11

GLOSAR AL CUVINTELOR SANSCRITE
(Ordinea alfabetică)

ANATMAN (Absența Ego-ului)

Este unul dintre cele mai esențiale puncte în budism. În lumea aceasta, tot ce există, orice fenomen nu are în final nici o realitate substanțială. După cum Budismul afirmă impermanența (Anityata) tuturor lucrurilor, el precizează că în mod natural această impermanență nu poate conține nici-o substanță perpetuă. "Anatman" ar putea fi tradus în egală măsură prin "neanimat sau neînsuflețit."

ANITYA (Împermanența)

Este un alt punct principal în budism. Orice existență în lumea aceasta și orice fenomen se schimbă constant, nu rămâne într-un singur moment. Orice lucru trebuie să piară sau să se sfârșească într-o zi sau alta. Această perspectivă este adevărata cauză a suferinței. Totuși, nu trebuie să se interpreteze acest fapt unic dintr-un punct de vedere pesimist sau nihilist, pentru că toată evoluția sau reproducerea manifestă echitabil această schimbare continuă.

BODHISATTVA (Cel ce înaintează spre Iluminare)

La origine, acest nume indică pe Gautama Siddhārta înainte ca acesta să realizeze starea de Iluminare. După dezvoltarea budismului Mahāyāna, toți cei ce au progresat spre starea de Buddha au primit acest nume. În final, chiar cei care prin marea lor compasiune se străduiesc să-i conducă pe alții spre starea de Buddha, tot progresând ei înșiși spre același țel, au fost personificați simbolic ca Bodhisattvas: Avalokiteśvara (Kwannon), Kṣhīṭigarbha (Jizō), Mañjuśrī (Mon-ju) nu sunt decât câțiva dintre cei mai cunoscuți.

BUDDHA (Cel Iluminat)

La origine, Gautama Siddhārta (sau Sākyamuni), fondatorul budismului a fost numit astfel după ce a realizat starea de iluminare la vârsta de 35 de ani, acum 2500 de ani, în India. Oricare ar fi școlile sau tendințele lor, toți budiștii au un singur țel, acela de a deveni Buddha. În funcție de diferitele mijloace de realizare a acestei stări, budismul se divide în diverse școli. În budismul Mahayana, alături de istoricul Buddha Sākyamuni, mai mulți Buddha, ca de pildă: Amitābha (Amida), Mahāvairocana (Dainichi), Bhaiṣajyaguru (Yakushi) etc., sunt în general acceptați ca simboluri ale învățării lui Buddha. În Japonia, conform școlii budiste a Țării Pure, în care cel ce se renaște devine el însuși un Buddha, toți cei ce-au murit sunt numiți "Buddha" (Hotoke).

DHARMA (Doctrina budistă a adevăratei învățături)

Aceasta este învățătura propovăduită de Cel Iluminat, de Buddha. Ea este constituită din trei canoane: Sutrele (învățătura lui Buddha-însuși), Vinaya (reguli de disciplină) și Abhidharma (comentariile și discuțiile purtate asupra Vinayei și asupra Sutralor de către preoții epocilor posteroare). Aceste trei canoane sunt numite Tripiṭaka. Dharma este una din cele Trei Comori ale Budismului.

KARMA (Fapte)

La origine, acest termen semnifică simplu "fapte", dar după teoria cauzalității, termenul este considerat ca un fel de putere potențială ce rezultă din fiecare dintre faptele noastre trecute. Fiecare dintre faptele noastre dă un rezultat bun sau rău, plăcut sau dureros în funcție de faptă. Acest rezultat ne influențează viitorul și este considerat ca un Karma personal. În general, se consideră că, dacă o faptă bună este repetată, binele va fi acumulat și puterea sa potențială va influența într-un mod benefic viitorul nostru. Conform acestei învățături, există trei feluri de fapte: fapte fizice, orale și mintale.

MAHĀYĀNA (Marele Vehicol)

De-a lungul istoriei budismului au apărut două curente principale de gândire, Mahayana și Theravada. Tipul de budism Mahayana s-a răspândit în Tibet, în China, în Coreea, în Japonia etc., în timp ce Budismul Theravada s-a răspândit în Myanmar, Śrī Lanka, Tailanda etc. Termenul înseamnă "Marele Vehicol" și acceptă pe toți oamenii cufundați în suferința acestei lumi de naștere și de moarte și-i poate ghida pe toți, fără deosebire, la starea Iluminării.

NIRVĀṆA (Liniștea Perfectă sau Iluminarea)

Literar, termenul înseamnă "a stinge". Aceasta este starea în care toate corupțiile și pasiunile mondene au fost stinse complet printr-o practică corespunzătoare adevăratei înțelepciuni. Cei ce-au dobândit această stare sunt numiți Buddha. Gautama Siddhārtha a dobândit această stare și a devenit Buddha la vârsta de 35 de ani. Totuși, numai după moartea sa a obținut complet această pace perfectă, deoarece unele rămășițe ale imperfecțiunii umane vor continua să existe atât timp cât corpul său fizic a existat.

PĀLI (Limba)

Aceasta este limba folosită în budismul Theravada. Cel mai vechi tip al canoanelor budiste, care ne-a parvenit, se crede să fi fost scris în această limbă. Cum aceasta este un fel de Prakrit, un dialect al limbei sanscrite, nu este o diferență mare între Pāli și Sanscrită. De exemplu, Dharma din limba sanscrită corespunde cu Dhamma în Pāli; Nirvāṇa din sanscrită corespunde cu Nibbāna în Pāli. (A se vedea Sanskrit).

PĂRĂMITA (Traversarea pe celălalt țarm)

"Traversarea pe celălalt țarm" înseamnă a ajunge în Țara lui Buddha prin practica variatelor discipline budiste. De obicei, următoarele șase discipline practice sunt folosite pentru a traversa din lumea aceasta de naștere și moarte pe Țarmul Iluminării: ofertele, moralitatea, răbdarea, acționarea cu perseverență, concentrarea și judecata dreaptă (sau înțelepciunea). Tradiționalele săptămâni de sărbători de primăvară și de toamnă "HIGAN" în Japonia au derivat din acest concept budist.

PRAJŢĂ (Înțelepciune)

Este una dintre cele șase Păramită. Este funcția mintală ce permite a vedea viața fără eroare și a deosebi adevărul de greșeală. Cel ce-a dobândit-o perfect este numit un Buddha. Așadar, aceasta este cea mai înaltă și iluminată înțelepciune, deosebită de inteligența umană obișnuită.

SAŢGHHA (Confreria budistă)

Ea este compusă din călugări, călugărițe și din laici de ambele sexe. La început, ea era constituită din călugări rătăcitori sau călugărițe. În Mahayana, toți cei ce aspiră starea de Buddha sunt reuniți în Confrerie, fie că sunt religioși, fie laici. SaŶghha este una dintre cele Trei Comori ale Bbudismului.

SANSKRIT (Limba)

Este limba literară clasică a Indiei vechi, aparținând limbilor indo-europene. Ea cuprinde limba vedică și limba sanscrită clasică. Tradiția scripturilor Mahāyānei a fost scrisă în această limbă al cărui stil este numit "sanskrit budist hibrid."

SAMŚĀRA (Reîncarnarea)

Repetarea continuă a nașterii și morții din trecut trecând prin prezent spre viitor, prin cele șase regate ale iluziei (Infernul, Spiritele înfometate, Animalele, Așura sau Spiritele combative, Oamenii și Raiul) este numită Saṃsāra. Atât timp cât Iluminarea nu este dobândită, nu se poate scăpa de această roată de transmigrație. Cei ce s-au eliberat de aceasta sunt numiți Buddha.

ŚŪNYATĀ (Non-substanțialitate)

Aceasta este învățătura conform căreia lucrurile nu au nici substanță, nici permanență și este unul dintre punctele fundamentale ale budismului. Cum orice depinde de cauzalitate, nimic nu poate avea un "ego" permanent ca substanță. Nici nu trebuie a se gândi că ceva are substanță, sau că nu are. Fiecare ființă umană sau ne-umană rămâne în această relativitate. Prin urmare, este absurd a se considera o anumite idee, o anumită învățătură sau o anumite ideologie ca singura adevărată în absolut. Acesta este unul dintre principiile fundamentale ale Scripturilor budismului Mahayana despre Înțelepciune (Prajñā).

SŪTRA (Scripturile)

Sūtra este înregistrarea prin scris a predicilor lui Buddha. Termenul înseamnă la origine "sfoară". Este selecția textelor prin vasta cantitate de studii religioase și științifice. Este una din Tripiṭaka.

THERAVĀDA (Doctrina strămoșilor)

Reprezintă în general tradiția budistă din sud. Thera înseamnă "bătrân". Această școală a strămoșilor era inițial un grup de călugări conservatori mai în vârstă. Partizanii unei stricte adeviziuni la regulile monastice, ai diferențierii într-un alt grup de călugări mai liberi și progresiști, și-au dezvoltat concepțiile în Mahayana, tradiția din nord. Această divergență în sânul Conferenței budiste a luat naștere rapid în secolele ce-au urmat decăderii lui Buddha, când călugărul progresist Mahādeva a insistat asupra interpretării mai libere a celor cinci categorii de precepte budiste. Acest fapt a avut drept urmare sciziunea în Theravada și Mahāsāṅghika, care a fost izvorul școlii de mai târziu Mahayana.

TRIPĪṬAKA (Trei coșuri)

Sunt trei ramuri ale Scripturilor budiste care formează Dharma. Prima cuprinde Sutele sau predicile lui Buddha; a doua conține Vinaya, sau regulile de disciplină; a treia conține Abhidharma sau comentariile. Mai târziu au fost incluse în egală măsură scrierile marilor înțelepți ai Chinei și ai Japoniei. (A se vedea Dharma)

FUNDAȚIA PENTRU PROMOVAREA BUDISMULUI ȘI DIFUZAREA "ÎNVĂȚĂTURII LUI BUDDHA"

Vorbind despre Fundația pentru Promovarea Budismului, este necesar a vorbi despre un om de afaceri, dl. Yehan Numata, fondatorul Corporației Mitutoyo.

Acesta a înființat, în 1934, o companie pentru fabricarea instrumentelor de măsurare de precizie. El era convins că succesul unei întreprinderi, depinde de acordul armonios al Cerului, Pământului și al Omului și că perfecțiunea spiritului uman nu poate fi atinsă decât printr-o coordonare echilibrată a înțelepciunii, a compasiunii și curajului. Cu această convingere, el a făcut tot posibilul în vederea îmbunătățirii tehnicii fabricării instrumentelor și în vederea dezvoltării spiritului uman.

Credo-ul lui este că pacea mondială este posibilă numai prin perfecționarea cugetul uman și că Învățătura lui Buddha există în acest scop. Așadar, în timp ce dirijează întreprinderea sa, el se străduiește încă de la înființarea ei, să răspândească și să modernizeze muzica budistă și să răspândească imaginile și învățătura lui Buddha.

În luna decembrie a anului 1965, cu fonduri personale, el a creat o fundație pentru promovarea budismului și pentru a veni în egală măsură în sprijinul eforturilor pentru obținerea păcii mondiale. Astfel, Fundația pentru Promovarea Budismului a început ca o organizație publică.

Ce se face pentru a răspândi Învățătura lui Buddha pretutindeni, pentru ca orice ființă umană să poată beneficia de ea și să se bucure de Lumina Marii Sale Înțelepciuni și a Marii Sale Compasiunii? În acord cu dorința fondatorului ei, Fundația pentru Promovarea Budismului are misiunea de a găsi soluția acestei probleme.

Pe scurt, fiecare efort posibil vizând difuzarea Învățăturii lui Buddha este adevărată și unica activitate dusă de Fundația pentru promovarea Budismului.

Această carte, "Învățătura lui Buddha", este rezultatul reflecției noastre asupra istoriei religiei în Japonia, asupra faptului că este greu de găsit ceva scris care cuprinde Învățătura lui Buddha așa cum este interpretată în adevăratul său sens, în tradiția japoneză, în ciuda faptului că noi am privit întotdeauna cu mândrie cultura noastră budistă.

Această carte va servi drept hrană spirituală pentru fiecare și oricine o va citi. Ea a fost redactată în așa fel încât oricine s-o poată păstra pe biroul său sau s-o poarte în buzunar, așa încât, în orice clipă să poată veni în contact cu Lumina Învățăturii lui Buddha.

Deși nu a atins perfecțiunea, cum am fi dorit, ediția de față a cărții "Învățătura lui Buddha", a ajuns să satisfacă, prin munca și efortul multor persoane, nevoia contemporană a oamenilor pentru o introducere acurată, autoritativă și ușor de citit, în lumea budismului, care este în același timp un ghid practic și o sursă zilnică de inspirație și adevăr.

Dorința "Fundației pentru promovarea Budismului" este de a vedea venită ziua în care această carte va pătrunde în cât mai multe case posibil și cât mai multe să ajungă în mâinile oamenilor, pentru ca toată lumea să atingă Lumina Învățăturii lui Buddha.

Comentariile cititorilor sunt întotdeauna bine venite. Vă rugăm să vă simțiți liberi pentru a scrie oricând Fundației pentru Promovarea Budismului.

For further information, Please contact your nearest BDK office.

JAPAN:

BDK JAPAN (BUKKYO DENDO KYOKAI)
3-14, Shiba 4-chome, Minato-ku, Tokyo 108-0014
Tel: +81(3) 3455-5851 Fax: +81(3) 3798-2758
E-mail: bdk@bdk.or.jp <http://www.bdk.or.jp>

NORTH AMERICA:

BDK AMERICA 1675 School Street, Moraga CA 94556, U.S.A.
Tel: +1(925) 388-0067 Fax: +1(925) 388-0331
<http://www.bdkamerica.org>

BDK HAWAII 1757 Algaroba Street, Honolulu, HI 96826 U.S.A.
Tel: +1(808) 942-1511 Fax: +1(808) 942-2622
E-mail: bdkshi@hotmail.com <http://www.bdkhawaii.com>

BDK CANADA c/o Mitutoyo Canada Inc. 2121 Meadowvale Blvd.
Mississauga, Ontario L5N 5N1 CANADA
Tel: +1(905) 821-1261 Fax: +1(905) 821-4968
E-mail: honjo@bdkcanada.com <http://www.bdkcanada.com>

CENTRAL AMERICA: BDK MEXICO

(ASOCIACIÓN PROMOTORA DE BUDISMO)
Prolongación Eugenia No. 17, Colonia Nápoles,
Delegación Benito Juárez, CDMX, C.P. 03810, MÉXICO
Tel: +52(55)5669-1088 / +52(55)5669-1089
E-mail: bdkmexico@prodigy.net.mx

SOUTH AMERICA: BDK SOUTH AMERICA

a/c Mitutoyo Sul Americana Ltda.
Rodovia Índio Tibiriçá 1555, BAIRRO RAFFO,
CEP 08620-000 SUZANO-SP, BRASIL
Tel: +55(11) 5643-0006 Fax: +55(11) 5641-3745
E-mail: bdk@mitutoyo.com.br

EUROPE:

BDK EUROPE (EKÖ-Haus der Japanischen Kultur e.V.)
Brüggener Weg 6, 40547 Düsseldorf, Germany
Tel: +49(211) 577918-0 Fax: +49(211) 577918-219
E-mail: bdk@eko-haus.de <http://www.eko-haus.de>

BDK POLAND c/o Mitutoyo Polska Sp.z o.o.
Ul. Graniczna 8A, 54-610 Wrocław, Poland
Tel: +48-71-354-83-50 Fax: +48-71-354-83-55
E-mail: j.ruszkowski@mitutoyo.pl

BDK U.K. c/o Mitutoyo(UK) Ltd. Joule Road, West Point
Business Park, Andover, Hants SP10 3UX U.K.
Tel: +44 1264-353123 Fax: +44 1264-354883
E-mail: BDK.UK@mitutoyo.co.uk

ASIA:

BDK ASIA c/o Mitutoyo Asia Pacific Pte. Ltd.
24 Kallang Avenue, Mitutoyo Building,
Singapore 339415 SINGAPORE
Tel: +65 6294-2211 Fax: +65 6299-6666
E-mail: bdk@mitutoyo.com.sg

BDK TAIWAN 4F., No.71, Zhouzi St., Neihu Dist., Taipei City 114, Taiwan (R.O.C)
Tel: +886(2) 5573-5913 Fax: +886(2) 8752-3267
E-mail: bdktaiwan@yahoo.com

* For countries not included on the above listing, please contact BDK Japan for further information and orders.

和英対照
和文・英文

仏教聖典

Japanese-English
Japanese, English

The Teaching of Buddha

和英対照仏教聖典 第1431版 Japanese-English, 1431st Printing
和文仏教聖典 第1267版 Japanese, 1267th Printing
英文仏教聖典 第490版 English, 490th Printing

各国語版仏教聖典 / Various editions of The Teaching of Buddha

フランス語	French	オランダ語	Dutch
ポルトガル語	Portuguese	トルコ語	Turkish
スペイン語	Spanish	タイ語	Thai
インドネシア語	Indonesian	ロシア語	Russian
ネパール語	Nepali	チベット語	Tibetan
ドイツ語	German	カンボジア語	Cambodian
イタリア語	Italian	シンハラ語	Singhalese
韓国語	Korean	アラビア語	Arabic
エスペラント語	Esperanto	ギリシア語	Greek
ノルウェー語	Norwegian	ミャンマー語	Myanmar
中国語(簡体字)	Chinese(Simplified)	ウルドゥー語	Urdu
中国語(繁体字)	Chinese(Traditional)	モンゴル語	Mongolian
フィンランド語	Finnish	キルギス語	Kyrgyz
ルーマニア語	Rumanian	スワヒリ語	Swahili
ポーランド語	Polish	ゾンカ語	Dzongkha
ペルシア語	Persian	カザフ語	Kazakh
ベトナム語	Vietnamese	ウズベク語	Uzbek
スウェーデン語	Swedish	ベンガル語	Bengali
タガログ語	Tagalog	マラヤーラム語	Malayalam
デンマーク語	Danish	ハンガリー語	Magyar
セルビア・クロアチア語	Serbo-Croatian	ブルガリア語	Bulgarian
ヒンディー語	Hindi		

ルーマニア語仏教聖典

昭和59年6月1日 初版発行
令和2年1月31日 第2版発行

発行所 公益財団法人 仏教伝道協会
東京都港区 芝4丁目3番14号
電話 03 (3455) 5851
FAX 03 (3798) 2758
郵便番号 108-0014 振替 00140-2-17450
E-mail : bdk@bdk.or.jp
http://www.bdk.or.jp

印刷・製本 株式会社 廣濟堂